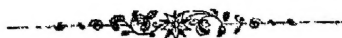

വടക്കൻ
സന്താന
ശോപാലം പാട്ട്

കുറുപ്പുകുറുപ്പ്
എ. ആർ. പി. പ്രസ്സിൽ
നിന്നു് അച്ചടിച്ച
സിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതു്.

വടക്കൻ സന്താനഗോപാലം

ഹരിഃ ശ്രീ ഗണപതയെ നമഃ അവിഷ്ണു.

ദേശരക്തപുരിതന്നിലിരുനുള്ളാരോമൽ കിളിത്തൻ
 വരികമ്പൊട്ടു പാരിൽനല്ലകനികളിതെല്ലാം നേരേണാൽ
 തരുന്നണ്ടനിനക്കു സാരാൽസർവ്വമന്തയുള്ള ശാസ്ത്രംപാരിൽ
 നല്ലസന്താനഗോപാലം ശാർവ്വകത്തിനിയിരുനന്നോടോ
 രാജ്യപരഞ്ഞീടുക വേണം നല്ലമണ്ണമളകവേണം ചൊ
 ല്ലരിൽമരുവും തമ്പുരാനെ ഭൂമീദേവകുലോത്തമനായി ഭൂമി
 തന്നിലുണ്ടായൊരുവിപ്രൻ ശൈശവമവനുണ്ടായ ശേഷം
 ദേശികനോടുകൂടെ നടന്നദേശികക്കുണ്ടു വേണ്ടുന്നവിദ്യാ
 വേദമൊക്കെപഠിച്ചവൻനന്നായ് ശൈശവംപോയി യൗ
 വ്വനംവന്നദേശികാലയത്തിന്നുപിരിഞ്ഞു വേർപ്പാനുള്ളൊ
 രു കാലവുവന്നു കെല്ലോടെയവൻ വേളികഴിച്ചു ആയ്യാ
 യുള്ളൊരു ഭായ്യയുമായിട്ടാദരവോടിരിക്കുന്നകാലം അന്നൊ
 രുദിവസത്തിൽ ഭായ്യചെന്നാൾ കാന്തനോടായൊരു വാർ
 ത ഭർത്താവെ പറയുന്നതുകേൾക്കു ചിത്തമിങ്ങതിലുണ്ടിനി
 ങ്കന്നു സന്തതിനമുക്കുണ്ടായ്വരുവാൻ ചിന്തിക്കേണമി
 ജ്യാതിഷരോടെ ദൈവതൻവിധിയുണ്ടറിവാനായ്ദൈവ
 ജ്ഞനെ വരുത്തിവിരവിൽ നാളുംചൊന്നവർനാമമരിഞ്ഞു
 മമളമോടൊരു പ്രശ്നവുമെച്ചു ഇഷ്ടമോടവൻ പിന്നെനി
 തുപിച്ചിഷ്ടവസ്തുവുമിട്ടുകോടെ ഈശ്വരനോടു ചോദിച്ചു
 തങ്ങൾ പത്തുബാലകന്മാർ പിറന്നിട്ടുമൃത്യുവന്നതിടുമു
 ണ്ടാകും വിഷ്ണുപാദേ ഇരുന്നകിടാങ്ങളെകൂട്ടുൻകൊണ്ടുത്തരം
 ഗുരുവാണു നിങ്ങൾക്കുള്ളൊരു കുർമ്മവുമെച്ചും നിങ്ങൾക്കു
 ള്ളൊരുജാതകമത്രെ പുത്രദുഃഖവും പുത്രസമ്പത്തും ഇത്രയില്ല
 മററാക്കുമേ ഭൂമേശു ലക്ഷണങ്ങൾ പറഞ്ഞവക്കെല്ലാം ദക്ഷി
 നയുകൊടുത്തു വിരവിൽ ഇങ്ങിനെപറഞ്ഞങ്ങവർ പോ
 മിട്ടെങ്ങിനെ വരുന്നാലതും കാണാം വിപ്രപത്നിയീലുണ്ടാ
 ളാഗർഭം തപ്പിപ്പ്ലേതുമിജ്യാതിഷമിപ്പോൾ മൂന്നാമാസം
 തന്നു കടിച്ചിട്ടുന്നാളിൽ ക്രിയചെയ്തതങ്ങി ഏതയുമുണ്ടാ
 ികളിച്ചിട്ടുനിത്യമായുള്ള ദേവപൂജാ ദേവപൂജയും ദേവ

ക്രിയയുടേവ ദേവനെധ്യാനിച്ചുകേട്ടു ആയിരം തേങ്ങാ
 കൊണ്ടുദിവസം ആയവണ്ണം ഗണപതിഹോമം ആയിര
 തൊന്നുനൽനമസ്കാരം ആഴിവണ്ണനെ കുമ്പിട്ടുനിത്യം അന്ത
 കാന്തകനേയും ഭജിച്ചുസന്തോഷമോടിരിക്കുന്നകാലം അ
 ബ്ധാമംസം തികഞ്ഞൊരുകാലം പഞ്ചഗവ്യവുംവെന്തുസേ
 ച്ചിച്ചു പുണ്യനല്ല പുള്ളികുടിയെന്നിവ ഭംഗിയോടെകഴിപ്പി
 ച്ചു വിപ്രൻകൂട്ടുബാധകൾതീർപ്പതിനായി വാട്ടമരൊരുപാ
 ട്ടുകഴിച്ചുകന്നെലും കഴിച്ചമ്പൊട്ടു പിന്നെകന്നിയാരക്കുസു
 ഖംവരവാനായ് ഏഴുമെട്ടമതൊമ്പതുപോയിമാസം പത്തു
 തികഞ്ഞിതുഗർഭം പത്താമംസം തികഞ്ഞൊരുകാലം ഭർ
 ത്താവീരദഗ്രഹമുതൽത്തീർത്തു ഭായ്യാവീരദഗ്രഹമകംപുക്കു ആര
 ണൻപലനേച്ചുകഴിച്ചു ഉറോരുമുടയോരുമടുത്തു പെറോര
 മായും വന്നഴകോടെ പോറ്റിതന്നെയും തേടിവരുത്തിട്ടീ
 റദശാലയിൽ പുകഴുകോടെ പോറ്റിനീയിന്നരികത്തിരു
 ന്നിട്ടീരമന്ത്രവുമോതുകവേണം പോറ്റിക്കു സമമായവരെ
 ല്ലാം ഇഴറില്ലത്തിന്നകത്തങ്ങിരിക്ക അന്തകാന്തകനേയും ഭ
 ജിച്ചു സന്തോഷമോടിരിക്കുന്നകാലം ഉററമായൊരു നൊ
 മ്പരംവന്നിട്ടീറിലേ വിളിപൊങ്ങിത്തുടങ്ങിപെററ നല്ലൊ
 രു ബാലകനെയവരപറ്റിക്കൊണ്ടുപോയ് കാലനമപ്പോര
 വൃത്താന്തങ്ങളറിഞ്ഞൊരുനേരം ഭർത്താവേററം കരഞ്ഞുരുട
 ങ്ങി എന്നതുകേട്ടുകൂട്ടുസുരഭായ്മെല്ലെയൊന്നു പറഞ്ഞവനോടു
 മരൊറന്നുണ്ടായ്വരുമിനിമേലിൽ മുററംഭർത്താവേ ഖേദി
 ക്കവേണ്ടാ ശത്രുവായവരല്ലയോ കാന്താപുത്രരായിപ്പിറന്നു
 നമുക്കു ലോകപാലകനാകിയകൃഷ്ണനെ കണ്ടാലുണ്ടാഗുണം
 നമുക്കിപ്പോൾ ഭായ്മചൊന്നൊരുവാക്കിനെക്കേട്ടു കായ്മമെ
 ന്നൊച്ചുള്ളിലെനണ്ണി എത്രയുമുഷസ്സി കളിച്ചിട്ടു പൃഥ്വീദേ
 വനമുണകഴിച്ചു ഉത്തരീയം കൂടയുമെടുത്തു പൃഥ്വീദേവനു
 മാത്രനടന്നു ഭാരകാപുരിഗോപുരത്തുടെ ആരണനകംപുക്കു
 ഴകോടെ ചെന്നുകണ്ടു മുകുന്ദനെവിപ്രൻ വന്ദിച്ചമ്പൊട്ടുവാ
 ക്കിയനേകം മത്സ്യമായിട്ടവതരിച്ചോനെ തപൽകൃപയടിയ
 ന്നരുളേണം കൂർമ്മമായി നടന്നോനെ കണ്ണ കാണാനായിട്ടു
 വന്നിതുഞാനും പന്നിയായിട്ടവതരിച്ചോനെ മുനിൽവന്നി
 താ കൂപ്പുനാണാനും സിംഹമായി ഹിരണ്യാക്ഷൻ തന്നെവി
 ക്രമത്തോടെനിഗ്രഹിച്ചോനെ ഉണ്ണിയായിട്ടു മാബലിതന്നെ
 മണ്ണുളന്നു ചതിച്ചോനെ കണ്ണാ ഭാഗ്വനായി ക്ഷത്രിയവം
 ശം മിക്കവാറുമുടിച്ചോരുകണ്ണ രാമനായിട്ടവതരിച്ചപ്പോൾ

രാഷ്ട്രസഭയുടെയും സീനിയറിട്ടിയിലുള്ളവരുടെയും പാലം ചെങ്കോട്ടയിലെ മെമ്മോറിയലിലുള്ളവരുടെയും തലമുറയുടെയും വാഗ്ദാനം സിറിയയിലെ സാന്നിധ്യം ചെങ്കോട്ടയിലെ മെമ്മോറിയലിലുള്ളവരുടെയും തലമുറയുടെയും വാഗ്ദാനം സിറിയയിലെ സാന്നിധ്യം ചെങ്കോട്ടയിലെ മെമ്മോറിയലിലുള്ളവരുടെയും തലമുറയുടെയും വാഗ്ദാനം സിറിയയിലെ സാന്നിധ്യം

ഇതി സന്താനശോചാലം ഒന്നാംപാദം സമാപ്തം.

ദേശീയപാത.

വിപ്ലവാജ്ഞാപദങ്ങൾതൊഴുന്നേൻ വിപ്ലംഭിർത്തെ
 നെക്കൊത്തരുളേണം വാണിയേവിയുമെന്നുടെനാവിൽവാ
 ണിടേണമതിനതൊഴുന്നേൻ ബാലഗോപാലവേഷധരി
 ച്ച കാലിമേച്ചനടന്നൊരകൃഷ്ണൻ കാലിനകരുതനുസദാ
 ഞാൻ പാലനംചെയ്തരുളേണമെന്നെ ശ്രീബാലാചലന്ത
 നിൽ വസിക്കുംശ്രീദേവിജഗദീശപരിതന്റെ ശ്രീനാരായ
 ണനാദികൾ കൂപ്പുംശ്രീപാദാംബുജം രണ്ടുതൊഴുന്നേൻ
 മൽഗുരുവിൻചരണയുഗംഞാനരംകാമ്പിൽ കരുതീട്ടനു
 നിത്യം ദുഷ്ടതങ്ങളശേഷമകലുവാൻ തപശ്ചപയടിയുന്ന
 രുളേണം ഇന്ദ്രാദിസുരന്മാരുംവിധിയുമിന്ദുചൂഡനം പാവു
 തിതാനും ഇന്നനമ്മെക്കടാക്ഷിക്കവേണം നന്മയോടെമഹീ
 ദേവന്മാരും സജ്ജനങ്ങളെല്ലാംവഴിപോലെ ഇജ്ജനത്തെ
 യനുഗ്രഹിക്കേണം നാരായണകഥകളിൽവെച്ചുസാരം
 സന്താനഗോപാലംഞാൻ നേരെചൊൽവതിനായ് മുതിരു
 ന്നേൻകാരുണ്യമടിയുന്നരുളേണം എങ്കിലോ പണ്ടുപക്ഷ
 നേത്രൻ ശങ്കരാദികൾകൂപ്പുന്ന ദേവൻമംഗലദേവതയുടെ
 കാന്തൻമംഗലപ്രദനം മുകിൽവർണ്ണൻഭൂമിതന്നുടെഭാരവും
 നീക്കിഭൂമിദേവകൾക്കാർത്തിയും തീർത്തുദാരകയാംമഹാ
 പുരിതനിൽ വാരിജാക്ഷൻവസിക്കുന്നകാലം കൃഷ്ണൻത
 ന്ന്റെസഖിയായ്മരുവും വിഷ്ണുതാനമവിടേക്കുചെന്നു ഉത്സാ
 ഹേനശ്രമിച്ചതിനായിട്ടർജുനാദികൾതത്രവസിച്ച അശ്വ
 മേധമതായുള്ളയാൾ വിശ്വനാഥൻ സമാരംഭിച്ചപ്പോൾ
 അക്കാലത്തൊരുഭൂമിസുരേന്ദ്രനരംകാമ്പിലതി വേദനയോ
 ടെപുത്രദുഃഖംസഹിക്കരുതാഞ്ഞുതത്രചെന്നുകരഞ്ഞു പറ
 ഞ്ഞുദുഷ്ടരാജാവുവാഴുന്നകാലം കഷ്ടമായെന്നെവനു കൂടുന്നു
 ഷ്ടിയെന്തിനനിതടുക്കുന്നു കുട്ടികൾമരിക്കുന്നതുംകഷ്ടശിഷ്യ
 പാലകനെനാനിനച്ചിട്ടൊട്ടിനാഞ്ഞളിയേണ്ടകൃഷ്ണ ബാല

നാരിനിന്നെക്കുറിച്ചുപാലിക്കുന്നതും നീയെല്ലാം കൃഷ്ണനാ
 രിമാരിൽ വലഞ്ഞു ചമഞ്ഞാൽ കാരിയമവനെന്തു വിചാരം
 പെണ്ണുങ്ങളിലുള്ളാശകൊണ്ടത്രെ പൊണ്ണയാഗം തുടങ്ങുന്നു
 നീയും അമ്മിഞ്ഞിതന്നൊരുത്തിയെപ്പണ്ട ചെമ്മേനീ വ
 ധിച്ചില്ലയോ കൃഷ്ണ മാതുലനേയും കൊന്നു നീയിപ്പോരമേദി
 നീപരിയായതും ചിത്രം മോഷ്ടിച്ചുണ്ടു നടന്നോരുവിനെ
 കേട്ടുകേൾവിവഴിപോലെയല്ല മോഷണത്തിനല്ലാത്തതെ
 റൊന്നിനും ശേഷിയായി വരുമോനിരൂപിച്ചാൽ ഇങ്ങ
 നെയുള്ളവൻ നാഥനായാൽ മംഗലത്തെ നേമലിൽ വേദിക്കും
 ഇത്തരം ചില ദുർഭാഷണങ്ങൾ ചിത്തവേദനചൊന്നതു കേട്ടു
 അപ്പരിയിങ്കലുള്ള ജനങ്ങൾ വിദ്രോഹം പൂണ്ടു തങ്ങളിൽ നോ
 ക്കിമാധവൻ തിരുവുള്ള മറിയത്തൊരുമേതും പറഞ്ഞീടി
 ലപ്പോൾ ഇതിലോകത്തിലുത്തമനാകും പാർത്ഥൻ താനും വി
 ശേഷങ്ങൾ കേട്ടു എത്തി ഭൂസുരൻ തന്നരികത്തു ധാതൃദേവ
 നോടു തരരചൊന്നാൻ എന്തു സങ്കടമെന്നതിവേഗാലത
 ന്നോത്തമ! നീകഥിച്ചാലും എന്നു പാർത്ഥൻ വാക്കിനെ
 കേട്ടു വിന്നനായ് മഹീദേവനാചൊന്നാൻ എന്നുമെന്താ
 യിസങ്കടമെല്ലാം നന്നായെല്ലാം ബോധിച്ചു വല്ലോ എന്നാ
 ലും കേട്ടുകൊള്ളുകനീയും എന്നെപ്പോലൊരുപാപിയതു
 ണ്ടോടനം രണ്ടു മതല്ലല്ലോ നമ്മുടെ നന്മനാർ മരിച്ചതു
 പാർത്ഥനെ തുണികളുവായെനിക്കു ഞ്ഞൊമ്പതും പോയങ്ങു
 വർപ്പുരത്തിൽ പരതാമതു മെൻ പതിക്കു ഗർഭം ചത്തു പോമെ
 ന്നു സങ്കടമിപ്പോൾ മുമ്പേതന്നെ ഭജിക്കുന്നതുണ്ടു വന്യകേട്ടു
 ധരിക്കവിജയ! ഇത്തരം ബ്രാഹ്മണവാക്കുകൾ കേട്ടു ബദ്ധമോ
 ദേന പാർത്ഥനാചൊന്നാൻ വൃത്ഥം പൂർവ്വമുദയം കളഞ്ഞാലു
 മെത്തിടായി നിബാലമരണം ലോകപാലകനാകിയ കൃഷ്ണൻ
 യാഗശാലയിൽ വാണരുളുന്നു ലോകമൊക്കെയു ഞ്ഞെങ്ങരഭരി
 ക്കണം വ്യാകുലമതി നില്ലെന്നു നാനും നിശ്ചയിച്ചിഹ ഞാൻ
 ചൊന്നവാക്യം വിശ്വാസേന ധരിക്കു ഭേദവെ വർജ്ജനൻ
 വാക്കുകൾ കേട്ടു കോപമോടു പറഞ്ഞിതു വിപ്രൻ ഭോഷാ
 നിനുടെ വാക്കുകൾ കേട്ടു രോഷമേറുന്നു മാനസത്താരിൽ തോ
 ഷമോടു നടക്കുകിരീടിപ്പോഷമായൊരു ഭാഷണത്തിനാത
 ന്നത്താനറിയാതെ പറഞ്ഞാൽ പിന്നെത്താനറിഞ്ഞാൽ ഫ
 ലമുണ്ടോ? മിന്നം സൂര്യനദിക്കു വേയിപ്പോൾ മിന്നുന്നതെ
 ന്നിന്നമിന്നാമിന്നങ്ങി? മത്തവാരണവീരനിനി കൈ ചിത്രമ
 കഴിയാനമിക്കു പ്രദ്യുസ്താദികളൊക്കെയിരികെ ഉദ്യോഗ

ശതവനിഷ്ഠലമത്രേ ഇത്ഥംബ്രാഹ്മണവാക്കുകൾകേട്ടു ബ
 ങ്കോപേനപാത്ഥനം ചൊന്നാൻ ഇഷ്ടവാക്കുപറഞ്ഞാ
 രനമ്മെ കഷ്ടമാക്കിപറഞ്ഞവൻതന്നെ നഷ്ടമാക്കുവൻ
 വിപ്രനെന്നാലുംജ്യേഷ്ഠനെകിലുംസന്ദേഹമില്ല പൊട്ടനെ
 നമനസ്സിലുണ്ടെങ്കിൽ കേട്ടുകൊൾക പരാക്രമമെല്ലാം ഖാ
 ണ്യവവനമഗ്നിക്കുനൽകിയ പാണ്ഡവനെനുകേളിയുമി
 ല്ലേയുദ്ധേതോരർ പുരംപുക്കടച്ചു വൃത്രാരിമമതാതനമനു
 കാട്ടാളവേഷം പുണ്ടുടൻവന്ന മട്ടലർശരവൈരിയുമായി
 ശോഷിപ്പിക്കുകയെല്ലാംതുടങ്ങി കിട്ടിപാശുപതാസ്രമിനിക്കു
 ന്നൊരുവരെമുടിച്ചതുപോരിൽ മറ്റൊരുമല്ലറികളുവേണത്തകാ
 രി കൃപയുണ്ടെന്നാകിലന്തകനെയുംവെല്ലുവൻനൂനം ഇത്ഥ
 മിനുപറഞ്ഞാരുകാൽ വ്യർത്ഥമായിവരുന്നതെന്നാലെ
 ഏനയെധീധനസ്സോടുകൂടെ വഹിതനിൽമരിക്കുന്നതുണ്ടു
 ഇല്ലസംശയം മൽഗുരുവാണെ വില്ലാണെഹരൻപാങ്ങുള
 ണെ കൗന്തേയൻമൊഴിയിങ്ങിനെകേട്ടുസന്തോഷിച്ചുപ
 റഞ്ഞിതുവിപ്രൻ വാസുദേവനുംനീയുമൊന്നത്രെബാധയി
 ല്ലതിനെനറികപാത്ഥം കോപംകൊണ്ടു പരവശനായിട്ടേ
 വംഞാൻപരുഷങ്ങൾപറഞ്ഞു ഉണ്ണുമായിപ്പറഞ്ഞവയെ
 ല്ലാം ജിജ്ഞാസിപൊരുത്തീടുകവേണം അപ്പോൾപാത്ഥനം
 ചെന്നു വിശേഷമല്ലലേക്കുണനോടറിയിച്ചു വിപ്രബാലക
 ന് തന്നെരക്ഷിപ്പാനിപ്പൊഴെന്നെയയയ്ക്കു മുക്കുകേശവന
 തുകേട്ടുടൻ സവ്യസാചിയോടരു ചെയ്യിതുമെല്ലെയാഗമ
 ണുകഴിച്ചുകൂട്ടിപ്പോകണം നാമിവരുമപ്പോൾ കായുസാ
 ധ്യമിതെന്നുമുക്കുൻ കൗരവോത്തമനോടറിയിച്ചു എന്നാ
 ല്ല ഞാൻതന്നെപോരയെന്നുണ്ടോ വന്നീടുന്നവിചാരിച്ചു
 കണ്ടാൽ എങ്കിൽപോകയെന്നാജ്ഞയുംനൽകിപങ്കജാക്ഷ
 നം ശാലയിൽവാണു തികുവംശപ്രദീപൻ കിരീടിതൻ
 കഴലിണമേന്തു മനസ്സിൽനിൽക്കുന്നായഭൂസുരനോടുംധർമ്മ
 പുത്ര സഹോദരനപ്പോൾതേരിലേറിത്തിരിച്ചതിവേഗാലാ
 രണനുടെ മന്ദിരംപുക്കുൻ വിപ്രപത്നി പ്രസവകാലത്തു
 ക്ഷിപ്രമെന്നോടുചൊല്ലുകയെന്നം ധാത്രിവേവനോടും പ
 റത്തപ്പോൾപാത്ഥൻതത്രവസിച്ചിതു ഗേഹേഭൂമിവേദനം
 ചെന്നകം പുകുകോമളംഗിയാം ഭായ്യയോടപ്പോൾ വല്ല
 ഭേകേരക്ക പാണ്ഡവനിപ്പോൾ വില്ലുമായവിടെ വസി
 കുന്നതെല്ലവേണ്ടാവിഷാദേനിനക്കുണ്ടല്ലൻ നീക്കിവസി
 ക്കനിബാലേ സ്നാനംചെയ്തു കുറിയിടുകനിമീനമെന്നിയേ

നാമജപിക്കു വാനോർക്കോനുടെ നന്ദനൻ പാത്ഥൻസുന്ദ
 വെപ്പരിപാലനംചെയ്യും ആരണനുടെ വാക്കിനെക്കേട്ടി
 ടാരണനാരിയിങ്ങനെ ചൊന്നാരും ജിണ്ണവനതനമ്മുടെ
 ഗൃം കൃഷ്ണൻതന്നെനീകണ്ടിതോകാത്തഭീഷണശാലയിൽവാ
 ണമല്ലിന്നു സാക്ഷിയാകിയമായവനിപ്പോരും ചൊല്ലേറുന്ന
 രനാരായണന്മാർമല്ലവൈരിയും പാത്ഥനമൊക്കും വ്യാസ
 നാദിമുനികൾവചനം വ്യാജമായിവരികയുമില്ല വമ്പന്മാ
 രതിൽമുമ്പനതാകും ഉമ്പർക്കോനുടെ നന്ദനൻപാത്ഥൻപു
 ത്രരക്ഷണംചെയ്യുമതെന്നു ചിത്തംതന്നിലുറച്ചുകൊണ്ടാലും
 കൃഷ്ണരാമമുകുന്ദയാലോ വൃഷ്ണിവംശമണേയദുവീര സങ്കടങ്ങ
 ഉക്കറ്റിയെന്നിക്കുടംഗലങ്ങൾ വരുത്തുകപോറ്റി ഇങ്ങിനെ
 ചിലനാമവുമോതി പൊങ്ങുമോദമോടെ വസിക്കുമ്പോൾ
 മംഗലയായഭൃസുരനാരിക്കുംഗം തന്നിലെന്നോവുമടങ്ങി പ
 ത്തന്ത്രരതരുണിമാരപ്പോൾ പത്തനമതിൽവന്നു നിറഞ്ഞു
 ഉഗ്രമായൊരുനൊമ്പരം വന്നിട്ടിററില്ലവിളി പൊങ്ങി
 ത്തടങ്ങി രക്ഷരക്ഷധനഞ്ജയനെന്നങ്ങുക്ഷിതിസുരൻ വാക്കു
 കൾകേട്ടു വൻപനായ ധനഞ്ജയനപ്പോളവു കൊണ്ടോ
 രമദിരംതീർത്തുകാണിനേരം കൊണ്ടുതുടനായൊരുബാണ
 കൂടംചമച്ചിതുപാത്ഥൻ കാലും കണ്ണും മുഖവുനനച്ചുവാ
 ലേഗാണധീവവുങ്കലയേറ്റിബാണം മുവിലെടുത്തുകൊടു
 ത്തൊരു ദ്രോണാചാര്യരേയും കരുതീട്ടുഅന്തകാരിതൻബാ
 ണവുമായി കുന്തിനന്ദനൻവാതിലുംകാത്തു എന്തെന്നേതും
 തിരിക്കരുതാഞ്ഞിട്ടുതകനുമൊരു യേമുണ്ടായ് വിപ്രന്മാർ
 പലരൊത്തൊരുമിച്ചു കൃഷ്ണൻതൻതിരുനാമം ജപിച്ചരാശി
 സൂക്ഷ്മവരുത്തുന്നുവിപ്രൻ കൗശികനേയും നോക്കുന്നമ
 ഭ്യേ ബാലകന്റെ ശിരസ്സു കാണുമ്പോൾകാലം വൈകാ
 തെ ചൊല്ലുകവേണം അന്നുപൊന്നുംപുടവകളെല്ലാം മൂന്നും
 ചൊന്നവക്കുശുതരുവൻമിന്നുംരത്നം പതിച്ചവളുകൾതന്നാ
 ലും മതിയില്ലിനിക്കിപ്പോൾ പട്ടുനല്ലുപുടവകളെല്ലാം കി
 ട്ടുമുണ്ണിയുണ്ടായതുചൊന്നാൽ താലിമാല ചരടുകളെല്ലാം
 ചേലോടെതന്നുണ്ടുവിരവിൽഎൻമകനെ യെടുത്തിങ്ങുത
 ന്നാൽ പൊൻമാല തരുവൻഗുരുവാണെ ആഴീവണ്ണന
 പൊന്മണികിങ്ങിണി പായസംപതിനാറുകഴിപ്പാൻ പട്ടു
 നല്ലപണംപതിനാറങ്ങോട്ടേറെത്തരുവൻപരമേശ കാളിക്ക
 ണ്ണൊരുനേച്ചയനേകം ആളുരുപതിനാറുതരുവൻ വെള്ളി
 കുംഭമൊരട്ടുമൊരേഴുവെള്ളാനഗ്രീവംതന്നിൽ തരുവൻ

വെള്ളികൊണ്ടുകുത്തിലവേറെ വെള്ളിവാളമെന്തെന്നുതരുവൻ വെള്ളികൊണ്ടൊരുതൊട്ടിലുംകൂടിപ്പുള്ളിയുളളൊരുപട്ടംതരുവൻ ദ്രേകാളിക്കുതൊട്ടിലും വെപ്പിച്ചാനതന്നിലിരുത്തിക്കൊള്ളാം കോടിനല്ലനമസംകാരമിപ്പോൾ കോടികോടികഴിപ്പിച്ചുകൊള്ളാം ധർമ്മവൈഭവത്തെയാടിച്ചുകൊള്ളാം എനകനിങ്ങുപ്രാണനങ്ങായാൽ വെല്ലം നല്ലകരിമ്പൊട്ടത്തേനുംവെള്ളവീലും പഴവുമിളന്നീർമുന്തിരിങ്ങാപ്പഴം നല്ലനെയ്യും മുഖെന്താൽതരുവൻഗണനാഥാ പിമ്പേനൽ തിരുവോണവുമൂട്ടാം വൻപൻനൽസപ്തസ്തദാനവുചെയ്യാം ഈരദശാലയകത്തങ്ങുപാഞ്ഞതിട്ടുറമായൊരുവാത്ത്കൾ ചൊന്നാൻ കുറമറതരുണികളെകേൾ തെറ്റിനിൽക്കരുതാരമൊരുത്തർ നിങ്ങളുണ്ണറങ്ങീടരുതാരും തങ്ങൾതങ്ങൾ വിചാരിച്ചുകൊൾവിൻ പോറ്റിനീയങ്ങരിക്കുതിരുന്നിട്ടീരമന്ത്രവുമോതുകവേണം പോറ്റിക്കുസമ്മായവരെല്ലാമീറ്റിപ്പത്തിനകത്തങ്ങിരിക്കുപത്തുമാസവും നാഴികയുംഭിനം പത്തും ചെന്നുവിനാഴികപത്തുംഈശ്വരായിനിവൈകരുതെന്നു കാശ്യപ്രസൂരനും ഭജിക്കുന്നു അപ്പൊഴങ്ങുകത്തുട്ടിനു കേട്ടു വിപ്രപത്തിനിലവിളിചോഷപെണ്ണങ്ങളും കുരഞ്ഞു തുടങ്ങി കണ്ണുനീരുമൊലിപ്പിച്ചു പാരമുനംഞങ്ങളൊക്കണ്ടീലിവണ്ണം ഉണ്ണീദേഹം മറഞ്ഞിതാപോന്നു ബാലൻതന്നെ വയറ്റിനുപറ്റി കാലൻതൻ പുരികൊണ്ടുങ്ങുപോയി ഭൂമിദേവനും കേട്ടൊരുനേരം ഭൂമിതന്നിൽ മറിഞ്ഞങ്ങുവീണു കോപംകൊണ്ടു പരവശനായി ഗോചിന്ദന്റെ സഖിയോടു ചൊന്നാൻ ഭോഷാനിനാടെവാക്കിനെക്കേട്ടു തോഷമോടി ഹന്താനിങ്ങുപോന്നു ദോഷമങ്ങുപറഞ്ഞതുകൊണ്ടു ഭാഷണത്തിനുപാത്രമായല്ലോ തീയിൽചെന്നങ്ങു വീഴുകവേശാൽ ഭാവിക്കേണ്ടഭിമാനവുമേതും തിണ്ണമുമ്പിൽ നടക്കുമനേകം പൊണ്ണനാഷ്ടവരുവോന്നിതത്രെ നാട്ടാർമുമ്പിലനേകം തെളിഞ്ഞു ഗോഷിയത്രെവളരെപ്പറഞ്ഞു കൌരവകുലമൊക്കെ മുടിച്ച് ശൌര്യമിന്നെവിടേക്കുപോയ് പാതം! പണ്ടുചെയ്ത പരാക്രമമെല്ലാം കൊണ്ടൽവണ്ണനങ്ങാകകൊണ്ടത്രേ ചാലച്ചമ്മട്ടികുയിലെടുത്തു നീലക്കാർമുകിൽവർണ്ണനും നിന്റെ തേരിൽതന്നെയിരിക്കുകൊണ്ടത്രേ പോരിൽകൊന്നതു വൈരികളേനീ അല്ലുന്നാകിലോനിന്റെ പ്രതിജ്ഞ എല്ലാമിങ്ങിനെതന്നെവരുമെ ചെന്നാമനയന! മുകുന്ദ! ചെന്നാർമാനിനി കാന്തമുരാരേ! നിൻതിരുപാദപങ്കജമെന്നേ ചിന്ത

മററിനീക്കിപ്പെടുത്തി കൃഷ്ണ വീണയുണ്ടാകിലും കവിനും
 ക്ഷോണിദേവൻകരഞ്ഞുതുടങ്ങി ക്ഷീണഭാവംകലൻ കിരീ
 ടിമാനശാലികളിൽവെച്ചു മുഖൻ ബാണവുവില്ലുമായിട്ടു
 വേഗാൽ ക്ഷോണിയെന്നു നടുങ്ങുമാറപ്പോൾ അന്തകപുരി
 തന്നിലും ചെന്നിട്ടുനകനെയും കണ്ടിതുവേഗാൽ ധർമ്മരാജാ
 വെന്നിനടക്കുംധർമ്മല്ലനിരൂപിച്ചുകണ്ടാൽ ഒട്ടുമെന്നെ
 നിനവില്ലയെങ്കിൽജ്യേഷ്ഠൻതന്നെ നിരൂപിക്കവേണ്ടേ ന
 ന്നനന്നിനിവൈകരുതേതും തന്നീടേണംമഹീസുരബാലം
 എന്നുകേട്ടോരുകാലനമപ്പോ ജ്ഞാനപുൽകിവിജയനെമെ
 ല്ലെ എന്നുകനായധർമ്മജനാണെ നിനഹീസുരബാലകരി
 പ്പോൾ എന്നടെയിപ്പരീയികലില്ല ഉണയെന്നതുതന്നെധ
 രിക്കകിങ്കരന്മാരെയൊരെയും ചിത്തശങ്കവേണ്ട ധനഞ്ജയ
 വീരപോരാളന്മാരകങ്ങളിലൊക്കെ നേരേനോക്കുകയെന്ന
 തരചെയ്തുഉഗ്രമായനരകകവാടം വ്യഗ്രമോട്ടുനടക്കൊടു
 ത്തു ഉഗ്രമാനരകങ്ങളിലൊക്കെ ഫൽഗുനൻതാൻതിരയു
 ന്നനേരം വ്യഗ്രംപൂണ്ടുകിടക്കുന്നവീടെ ദൃഷ്ടതംചെയ്തമാന
 ഷരല്ലാം പുഷ്പരേക്ഷണൻതന്റെമറിമാ യമാക്കുമങ്ങുതിരി
 ക്കരുതാത്തു ഉറക്കരുനീകൽ നിനച്ചവിട്ടു വെക്കുമോട
 മരാപരിപുക്കൻ കണ്ണരണ്ടും ചുവന്നുചമഞ്ഞു കർണ്ണവൈ
 രിപാഞ്ഞിതുവേഗാൽ വിണ്ണോർനായകനാകിയ ദേവ! ത
 ന്നാലും ധരണീസുരബാലം വാസവിയുടെ വാക്കിനെക്കേട്ടു
 വാസവനും തിരിയുന്നവീടെ സ്വഗ്തലോകത്തിലില്ലെന്നൊച്ച
 നിഗ്നമിച്ചതു പാണ്ഡുതനയൻ നാഗലോകമതികലുംചെന്നു
 നാകനായകനാകിയ ദേവൻ ഇന്ദ്രനന്ദനനോടരുചെയ്തു
 ഇന്നു സൂക്ഷ്മമറിഞ്ഞില്ല പാതം! ലോകപാലകന്മാരെയും ക
 ണ്ടപാകശാസനനന്ദൻ പാതം കണ്ടില്ലെന്നവർ ചൊ
 ല്ലുകമൂലം ക്ഷണഭാവംകലൻ കിരീടി വൃഷ്ണിവംശശിഖാമണി
 യാകിയ കൃഷ്ണൻതന്നുടെ വഞ്ചനയത്രെ എന്നുമാനസതാരി
 ലാച്ചനിന്നു തൻമുഖപത്മവുതാഴ്ന്നു എന്നാലൊട്ടും കൊതി
 യില്ലിരിപ്പാൻ വഹ്നിതന്നിൽ മരിക്കുന്നതുണ്ടെന്നാൽ ഞാൻ
 കടൽവർണ്ണനോടിപ്പോ ഉന്യായം പാഞ്ഞിടുകയോ താൻ
 നാണക്കേട്ടു വരുന്നതിനേക്കാൾ പ്രാണൻതന്നെയുപേക്ഷി
 ക്കു നല്ലെന്നു മാനസതാരിലൊച്ച വഹ്നിതന്നെ ജപലിപ്പി
 ച്ചപാതം അഗ്നികണ്ഡവും തീർത്തിതുപാതം ഒത്തവ
 ണ്ണം ചിതകളുമിട്ടു ചെന്നുസ്നാനവുചെയ്തുസരസ്സിൽനിൽച
 മായ മാറുമടുത്തു ശാഖീവുമായി വില്ലുമെടുത്തുപാണ്ഡവ

ന്തിരുനാമംജപിച്ചുമാധവനുടെ നൽതിരുമേനിചേതസ്സി
 കലുറപ്പിച്ച ഭക്ത്യാ കണ്ണടച്ചുടനളിലെകണ്ണാൽ കണ്ണ
 ന്റെന്തിരുമേനിയും കണ്ടുവിണ്ണോർനായകൻ തന്റെതന
 യൻ തിണ്ണമോട്ടുടൻനോക്കിയനേരം വാസുദേവൻജഗല്പതി
 കൃഷ്ണൻ വാസവാദികൾകൂപ്പുന്നഭേവൻ വിശ്വനായകനാ
 കിയഭേവനർജ്ജുനന്റെവിശേഷമറിഞ്ഞു അയ്യോകഷ്ടമിതെ
 ന്നടൈപാർത്ഥൻ തീയിലായിതെന്നേവമുറച്ചയാഗശാലയി
 ൽനിന്നതിവേഗാൽ മാധവനെഴുന്നള്ളുന്നതിപ്പോൾ പാ
 ത്ഥസാരഥിതൻപരിതാപമോർത്തോളം പറവാൻപണിപാ
 രംഭക്തന്മാരുടെമാനസതാരിൽ നിത്യംവാണരുളുന്നമുക്കുന്ദൻ
 ഗൗരവരൂപമുളന്നിതുപാരം നേത്രങ്ങൾമങ്ങിപ്പിന്നിതേറാം
 മണത്തപ്പുഴുതുകിലൊട്ടൊഴിയുന്നു കങ്കണങ്ങൾ കിലുങ്ങുന്നു
 കൈമേൽപൂമാതിനടൈകാന്തനമപ്പോൾ പൂമേനിതളരുനി
 തുപാരം പാത്ഥാഹൽഗുന! വത്സ! വിജയ! ഇത്തരംചില
 നാമവുമോതി ഭക്തവത്സലനാകിയകൃഷ്ണ നെത്തിവാസവി
 തന്റെസവിയേ തുക്കൈകൊണ്ടുപിടിച്ചുവലിച്ചു തിക്ഷഴി
 ക്കൊരുവിൽപാടുപിമ്പെ പാണ്ഡവനും പതിച്ചതുകണ്ടു
 ഗാണ്ഡീവവും ചുമലിൽധരിച്ചു കണ്ണുരണ്ടും തുറന്നുനോക്കു
 ന്നോൾ കണ്ണന്റെന്തിരുമേനിയും കണ്ടുകണ്ടുകൈതുകംപു
 ണ്ണൊരുപാതം നിണ്ടലൊക്കെയകലെക്കളഞ്ഞു പുഞ്ചിരി
 തുകിമുൻപിൽനിൽക്കുന്ന ചഞ്ചലാക്ഷനെക്കണ്ടു വിജയൻ
 കിഞ്ചിൽതാപംകലനകിരീടി കണ്ഠവൈരിയോടിങ്ങനെ
 ചൊന്നാൻകീർത്തികെട്ടിട്ടിരിക്കയിൽ നല്ലക്ഷത്രിയർക്കമ
 റിക്കുകയത്രെകാരുണ്യമടിയനിലുണ്ടെങ്കിൽ കാളം തിന്തിലെ
 വീണമരിപ്പാൻ അർജ്ജുനൻമൊഴിയിങ്ങനെ കേട്ടിട്ടർജ്ജുന
 നോടരുചെയ്തു കൃഷ്ണൻഇന്ദ്രനന്ദനവേദിക്കവേണ്ടോ ഇന്നു
 ബാലരെക്കുടവേ കാട്ടാം എന്നു മാധവൻചൊല്ലുന്നനേരം
 വന്നുനല്ലരഥവുമവിടെഅർജ്ജുനന്റെ കരഞ്ഞുപ്പിടിച്ചുസ
 ജ്ജനപ്രിയനുംരഥമേറി പശ്ചിമദിശിപാത്ഥനുമായി വി
 ശ്വനാഥനെഴുന്നള്ളുന്നപ്പോൾ.

ഇതി സന്താനഗോപാലം രണ്ടാംപാദം സമാപ്തം.

തൃതീയ പാദം.

എങ്കിലോപണ്ടു വിജയനുമായിപങ്കുജനേത്രനാം കൃഷ്ണൻ
 തങ്കുഴൽകൂപ്പും ജനങ്ങൾക്കുള്ളസങ്കടം പോക്കുന്നഭേവൻ ആ
 രണ്യബാലകന്മാരെയെവനാരാഞ്ഞു പോക്കുന്നനേരം സപ്തസ

മുദ്രങ്ങൾകണ്ടുളവി സപ്താചലങ്ങളേകണ്ടു കായംപൂവണ്ണൻ
 ഞ്ഠതേരുമപ്പോൾ വായുവേഗേനഗമിച്ചുചക്രവാളാദികട
 ക്കന്നേരം ചക്രംതിരിഞ്ഞുരഥവും പാരംഭയപ്പെട്ടു പാർഥന
 പ്പോൾ നാരായണനെത്തഴുകി ശക്രസുതൻഭയം കണ്ടനേരം
 ചക്രാധരനരുൾചെയ്തു ക്ഷതീതനയാവിജയം! സഖേ! എ
 ത്തൊരുഭീതിനിനക്കു കണ്ണുകാണായ്ക്കുന്നിമിത്തം പാരംകണ്ണ!
 വലയുന്നൊന്നോ നിനക്കും കാണാഞ്ഞിനിക്കിന്നത്തൊരു
 നേഷമില്ല മുക്കുശക്രസുതൻമൊഴി കേട്ടനേരം ചക്രംസ്തരി
 ചുമുക്കുന്തൻ സൂര്യകോടിപ്രഭയോടും ചക്രംനേരേയുദിച്ചതു
 കണ്ടുകൂരിരുട്ടല്ലാമകന്നിതപ്പോൾ പാരം തെളിഞ്ഞുരഥവും
 ശൈലിയുംപാർഥനം കൂടിവേഗാലാര്യഭേദംഗമിഷ്ടവോൾ
 പാലാഴിവണ്ണൻവസിച്ചീടുന്ന പാലാഴികണ്ടിതുവേഗാൽ ക
 ണ്ഠതനീക്കിനടന്നിതപ്പോൾ കണ്ടിതു വൈകുണ്ഠലോകം ഇ
 ണ്ടലകനുകൈകൂപ്പി നീലകണ്ഠവന്ദ്യൻപുരമപ്പോൾ അച്ഛ
 തമന്ദിരഭംഗിതൃഷ്ണൻജ്ഞാനോടരുൾചെയ്തു താഴികകാൺക
 വിജയ! നല്ലപാവക ജപാലകൾപോലെ എണ്ണുവാനായ് നി
 രൂപിച്ചാലതിഭണ്ഡമനന്തനുണ്ടല്ലോ ഗോപുരമൊക്കവൈകാ
 ണ്ക അതിശോഭയെന്നേപറയാവു വാചികയിൽതാമരകൾ
 നല്ലതാപസന്മാരെയും കാൺകസജ്ജനമാനസംപോലെയ
 തിലർജ്ജുന! വെള്ളവുംകാൺകകല്ലുവുക്കുങ്ങൾ കണ്ടായൊ
 സഖേ! പുഷ്പലതകൾകരേറി വിഭ്രമം നൽസ്സടികൾ
 കൊണ്ടു ഭദ്രമായ്ചേർത്തകിടത്തും സോമബിംബംതൊഴും
 സൗന്ദര്യങ്ങളും ഭീമസഹോദരകാൺക രത്നസമാനഭേദശേഷ
 നല്ലഭക്തന്മാർസഞ്ചരിക്കുന്നു ഭക്തിപൂണ്ടുതൃഗുപക്ഷികളെ ഉ
 ദ്യാനഭ്രമിയിൽ കാൺക ചിത്രമായ കൊടിക്കുറുത്തു
 കൈ വീഴുന്നതും കാൺക പക്ഷിരാജനതിന്മീതെയുണ്ടു 'ശി
 ക്ഷയോടെവസിക്കുന്നുമസഖേ നാമിനിവേഗാൽഭക്തവത്സ
 ലനെയ്യെന്നുകാൺക നാരായണനുംനരനും കൂടിതേരീന്നു
 താഴത്തിറങ്ങി ഉന്നതകാന്തികലനീടുന്ന പന്നഗരാജനെയ്ക്കു
 പ്പി ആയിരം മസ്തകമുള്ള ഫണിനായകനെത്തൊഴുതാലും
 നായകനങ്ങു ശയ്യപ്പാനൊരു കായഗുഹവും ചമച്ചനാരദ
 മാമുനിതാനുമങ്ങു നാരായണൻ്റെ സവിധേ ഭക്തിമുഴുത്തു
 ചെല്ലുമ്പോൾ കണ്ടു ഭക്തപാരായണൻദേവൻ വിപ്രബാല
 ന്മാരെയെല്ലാമങ്ങുസ്പരാജോപരിചേർത്തു ഇന്ദിരാവല്ലഭൻ
 താനുമങ്ങു മന്ദമവരോടു ചൊല്ലി രണ്ടുജനങ്ങൾവരുന്നവരെ
 കണ്ടിതോബാലകന്മാരെ! ആരെന്നറിഞ്ഞിതോനീങ്ങളെന്നു

നാരായണൻമൊഴികേട്ടു ദമ്പതുബാലകന്മാരും ചൊന്നാർത്ത
 സുരാനെയറിഞ്ഞിലു വില്ലുകയ്യിൽചിടിച്ചോനെയൊരു തെ
 ല്ലുകളുവരുത്തേരും എന്നുപറഞ്ഞുദേശമൻതാനമിന്ദിരാവല്ലഭ
 നോടു നല്ലൊരുബാലനിവന്നെത്തുമെല്ലെദേശമനെപുൽകി
 മല്ലവെരിയേയും പാതമനേയുംമെല്ലെതുകുണ്ഡലത്തുനാഥ
 ന് ശ്യാമളയായോരു കാന്തിയപ്പോൾ കോമളമായിവരുന്നു
 ഇന്ദ്രനീലനിറം കണ്ടനേരമിന്ദ്രസുതനും പറഞ്ഞു നീലനിറ
 മിത്രയെത്തുമൂലം പാലാഴിമാതിൻകണ്ഡ ആയിരംചന്ദ്രമസ്സു
 ണ്ടോകൂണ്ണ ആഴിവണ്ണന്റെ പുരിയിൽ ഇത്തരംകേട്ടൊരു കൂ
 ണ്ണൻതാനും സതപരമൊന്നരുൾചെയ്തു ഈരേഴുപാരിനുമുള്ള
 പരിതാപമൊഴിക്കുന്നമോലം നാരായണനെനന്നറികനീയുമാ
 രാൽ വണങ്ങുവിജയനാരായണൻ തിരുമേനിനരനാരായണ
 ന്മാർ വണങ്ങി സൂയ്യസഹസ്രമഞ്ചീടുന്നോരു ചാരുകീരീട
 വുമായി ബാലചന്ദ്രക്കലപോലെയുള്ള ഫാലദേശേകുറി
 യോടും ഉൾപതിലകവും കണ്ട കൂണ്ണപാതമന്മാർ സഞ്ചരി
 ക്കുമ്പോൾ ചന്ദ്രസൂയ്യന്മാർ നയനയുഗ്മനീണ്ണയമാധാരമുണ്ടു
 ഹസ്തപത്മങ്ങൾ കൂപ്പുന്ന ജനം ചിത്തപത്മം വിടരുന്നനാ
 സാപുടമതു കണ്ടാലതിഭാസുരമെന്നുപറയും കന്ദനീരകൾ
 തൊഴുന്നഹരിദന്തവിലാസവുംകാൺക അണ്ഡജരൂപമാം ക
 ണ്ടലങ്ങൾ ഗണ്ഡസ്ഥലേചിലസുനാമന്ദസ്തിതമതു കണ്ടാ
 ല്നല്ലചന്ദ്രികയെന്നു പറയും ഇന്ദിരാന്യത്രചകോരയുഗം
 നന്നായ്ഭജിക്കുന്നിമിത്തം മേളച്ചെഴുമുഖപത്മമതിൽ നാള
 മാംകണ്ണമുടയോൻ ശംഖചക്രഗദാപത്മങ്ങളും തുക്കൈകൾ
 നാലിലുമായി നാഭിസരോജവസിച്ചീടുന്നു വേദവും ചൊ
 ല്ലിവിധിയും പീതാംബരമതിന്മീതെ ചേർത്തുചേതോഹ
 രം ചൊന്നാടത്തൊൻ ഉരുക്കൾജാനക്കളെല്ലാമതി ചാരുക്ക
 ല്ളെതുകുംകണ്ടാൽ അഞ്ജനസ്തംഭംതൊഴുന്ന ജഗന്മംഗലജംഘാ
 യുഗളം പാദഭംഗിനവശോഭയെങ്ങുമോദമോടെ കണ്ടുകൂണ്ണ
 ആധിപതിക്കുന്നു കൈകൂപ്പിയവർമാധവകേശാദിപാദം ആ
 ഷിചാതാവും ധരണിയുമുണ്ടാഴിവണ്ണനിരുപാടും മുപ്പത്തു
 കോടിദേവകളും തന്മുദാതരായ്സ്മരിക്കുന്നു ഉദ്യശിമേനകരം
 ഭാദിയാംസ്വപദ്യേശിമാരുങ്കളിച്ചു കാടക്കുഴൽവിളിനാദം ചി
 ലർ പാടിക്കളിക്കയുമുണ്ടുസാമഗാനങ്ങളും ചൊല്ലിചിലർ
 നാമസങ്കീർത്തനംപാടി അത്രയല്ലപ്പോഴവിടെ ഒരു വിസ്മ
 യമുണ്ടായിവന്നു വിപ്രബാലനാരെയെല്ലാംകണ്ടു സപ്പരാജ
 ശയനത്തിൽ അംബുജമങ്കയെത്തന്നെ ചിലർമ്മയെന്നുവി

ഉണ്ടെന്നു സച്ചിദാനന്ദസ്വരൂപൻ തന്നെ അച്ഛനെന്നും വി
 ഉണ്ടെന്നു ഭൂമിദേവിമുഖനൽകീടുന്നു ഭൂമിദേവകുമാരകന്മാർക്കും
 ഘോരമായപടത്തിന്മേൽനിന്നു പാരംചിരിക്കുന്നു ബാലർ
 നാരായണൻതിരുമാറിൽതന്നെ സ്വൈരംവസിക്കുന്നു ബാ
 ലർ തൃക്കൈകൾ കൊണ്ടടുക്കുമ്പോളവർ സൗഖ്യമായങ്ങു
 റങ്ങുന്നു നാരദഭാവരസങ്ങൾകണ്ടു പാരംചിരിക്കുന്നുബാലർ
 കൃഷ്ണനുംപാത്മനുംകൂടിവിണ്ടു വിഷ്ണുപാദത്തിൽവണങ്ങി ത
 ല്ലാഭംകൂപ്പുമവരെക്കണ്ടു ഗംഭീരവാരിധിനാഥൻ മനസ്സീത
 തേത്തടുക്കിയെപ്പോൾ മന്ദമായങ്ങരൾചെയ്തു ഉണ്ണികളേ! കൃ
 ണ്ണ! പാത്മ! ചൊൽകഭണ്ഡമെന്നീ സുഖമല്ലിനന്ദഗോപാ
 ദികളെല്ലാമങ്ങനന്നായ് സുഖിച്ചിരിക്കുന്നോ ധർമ്മജാതികളും
 ഭൂമിതന്നിൽ ധർമ്മേണവാണിരിക്കുന്നോ നിങ്ങളെകാൺക
 നിമിത്തമതി ധന്യനായ്വന്നിതുഞാനും നിങ്ങളിരുപേരുംകൂടി
 തന്നെയിങ്ങുവരുവതിനായി ശുദ്ധനാംവിപ്രന്റെ ബാല
 കരെ പത്തിനേയും ഞാൻവരുത്തി മാനുഷഭാവേനനിങ്ങ
 ള്ക്കുള്ളമാലിന്യവുമകറ്റണം വിപ്രബാലരേനൽകിന
 ല്ലനഗ്രഹം മേടിച്ചു കൊൾവിൻ പാരിനഭാരമകുന്നാൽപി
 നെ പാരായെയിങ്ങുവരേണം ഭൂലോകനായകൻതന്നെ വി
 പ്രബാലരോടങ്ങരൾ ചെയ്തു ഉണ്ണികളെനിങ്ങളിപ്പോൾത
 നെ കണ്ണനോടൊരുമിച്ചുപോക അച്ഛനമ്മയും കാണാ
 ഞ്ഞിട്ടു ദുഃഖിച്ചിരിക്കുന്നുപോലും ഇത്തരംകേട്ടൊരുനേരത്ത
 വർപത്തുകുറഞ്ഞുതുടങ്ങി ഞങ്ങൾക്കെളുതല്ലപോവാന്നെ
 ന്നുണ്ണികളുംപറയുന്നു അമ്മയിവിയെടുങ്ങെന്നങ്ങവരുംബു
 ജമകയെക്കാട്ടി അച്ഛനെചോദിച്ചുനേരത്തവരച്ഛൻ താ
 നെന്നുചൊല്ലി ആശ്ചര്യമെന്നരൾചെയ്തു ജഗത്സാക്ഷിയു
 യോരുഗവാൻ എന്തുപായമിനിയെന്നുകൃഷ്ണൻ ചിന്തിച്ചി
 രിക്കുന്നനേരം പോകയെന്നുകടാക്ഷിച്ചങ്ങപ്പോൾ പോവാ
 ന്മുതിന്നാരവരും തേരിലെടുത്തുകരേറി കൃഷ്ണനാരണബാ
 ലരെയെല്ലാം നാഥനോടങ്ങയപ്പിച്ചുപിന്നെ നാഥനും പാ
 ത്മനുമായി ഭൂലോകംനോക്കി നടന്നുപിന്നെ ലീലാമനുഷ്യ
 നുംകൂടി പങ്കജനേത്രൻകിരീടിയുമായ് ശംഖംമുഴക്കിച്ചുവേ
 ഗാൽ ദ്വാരകാതന്നിലും ചെന്നുപുക്കു വാരിജാക്ഷന്റെരഥ
 വും പുഞ്ചിരിതുകിവിജയൻ തന്നോടഞ്ചിതവണ്ണനുംചൊ
 ന്നാൻ വാസവനീചെന്നു വേഗാലിന്നുഭൂസുരനെവരുത്തേ
 ണം അന്നേരംപതിയുമായിവിപ്രൻ ഖിന്നനായങ്ങിരിക്ക
 നുസോമവാരുദ്രതംനോറ്റു ഗണഹോമവുമെത്രകഴിച്ചു പി

നെത്തിരുവോണമുട്ടി യെത്രത്തന്നദാനങ്ങളുംചെയ്തു വിപ്ര
 തമെത്രജപിച്ചുപിന്നെസപ്പബലികഴിച്ചിലെ ഒന്നുചെയ്യാ
 ണ്തിട്ടമല്ലയിതു വന്നുവേിച്ചുവിധിയാൽ ഇന്നിനിപാർത്ഥൻ
 മരിച്ചുവെങ്കിൽ നമ്മുടെ ഭൃഷ്മമേറാം ഇങ്ങിനെയോരോ
 ന്നൊക്കെയോല്ലിയവരങ്ങിരിക്കുന്നോരുനേരം വാമദാഗമിളകുന്നി
 തപ്പോൾ ഭൂമിദേവിതരണിക്കുനാലുദിക്കിലും നോക്കുന്നേ
 രം നാലുവേദപ്പൊതുളായോൻ ചാലേനിരുന്നരഥത്തിൽ
 പലബാലന്മാരുമായ്വരുന്നു ചണ്ഡകരോദയംപോലെകണ്ടു
 പാണ്ഡവൻഗാസ്ഥിവമോടും കണ്ണനെ കാൺകനാമെന്നു
 ചൊല്ലി കണ്ണനീരുമൊലിപ്പിച്ചുതിണ്ണമുഴറോടെ ചെന്നിട്ടു
 വർ കണ്ണനെക്കണ്ടുവണങ്ങി ബാലാക്ഷ്കാന്തികലർന്നു
 മൗലിയിൽ പീലിയുമായിബാലകരേയും ധരിച്ചുപിന്നെ
 ഫാലതിലകവുചാർത്തി ആനീരം ചന്ദ്രനദിച്ചുപോലെ ആ
 നനകാന്തികലൻ മേളമെഴുംമുഖപത്മമതിൻ നാളമാകണു
 മുടയോൻ അത്തലേറപ്പുവിനങ്ങാക്കുമടനത്തിരുനാസമുട
 യോൻ മംഗലശ്രീകരങ്ങളിൽ തന്നെയംഗദക്ഷണങ്ങളും
 ശൃംഗാരമേറ മുദ്രമതുഭംഗിയാമുതയുഗവും ജാനക്കുറുജംഘ
 കളെല്ലാമങ്ങുമാനസേമാനിച്ചനിത്യം പങ്കജപാദങ്ങൾരണ്ടു
 മവർ സങ്കടനീക്കിവണങ്ങി തൃക്കരംകൊണ്ടോരുബാലക
 നെ പുഷ്പനേത്രനെടുത്തു പൃഥ്വീസുരനുകൊടുക്കെയെന്നു
 പാർത്ഥന്റെറകയ്യിൽകൊടുത്തുവിപ്രനും കൌതുകമോടെനി
 ങ്ങുപ്രകീടാവിനെവാങ്ങി മാധവൻപിന്നെയുംനൽകീ
 ടുനു ഭൂമിദേവനു കൊടുപ്പാൻ പത്തുകിടാങ്ങളെ വാങ്ങി
 പാർത്ഥൻ പൃഥ്വീസുരനു കൊടുത്തു പതികയ്യിൽകൊടുക്കു
 ന്നിതപ്പോൾ പതി മുലകൊടുക്കുന്നു സന്തോഷവാരിധിത
 ന്നിലവർ നീന്തിക്കളിച്ചുതുടങ്ങി ദേവദേവജഗന്നാഥകൃഷ്ണ!
 ദേവകീപുത്ര!മുരാദേ! എന്നെയുമുണ്ണികളേയുംകൃഷ്ണ നന്നായ്ക്ക
 ടാക്കിച്ചുകൊൾക സേവകന്മാരിലൊരുത്തനെന്നു ദേവക
 ത്തേണമെന്നെ അർജുനാനിൻകൃപാകൊണ്ടുതന്നെ അച്ഛ
 തന്റെറകൃപയുണ്ടായ് നല്ലതുതന്നെന്നിനക്കു വരുമില്ലൊരുസം
 ശയംപാർത്ഥ! ചൊല്ലെഴും വില്ലാളിയെന്നുള്ളൊരു ചൊല്ലൊ
 രുനാളമെ പോകാമുഴിയതിലനേകനോൾ നീയുസൈപ
 രമായ്ത്തന്നെവസിക്ക ഭൂലോകപാലകനീയുമങ്ങു മോദേന
 പോകവിജയ! എന്നാലകത്തോട്ടു പോകയെന്നു നന്ദഗോ
 പാത്മജൻ ചൊന്നാൻ നാരികൾ പ്രീതിവരുത്തിടുന്നൊരാൾ
 മക്കാതലാംദേവൻ നാരികളും പതിനാറായിരം ദാരകന്മാരു

14 വടക്കൻസന്താനശേഖരം

മനേകം ദോരകയം പുരിതന്നിലതിമോദം കലന്നവസിച്ചു
 സന്താനശേഖരമാമിഷമ സന്തതം ചൊല്ലിപ്പുറിച്ചാൽ
 ചിന്തിച്ചവണ്ണമഭിഷമതി സമ്പത്തുവർദ്ധിക്കുമേറം സന്ത
 തിയുണ്ടാം ഗുണങ്ങൾ നല്ല ബന്ധുസൗഖ്യങ്ങളുണ്ടാം നാ
 രായണായ നമസ്തേ ഹരേ നാരായണായ നമസ്തേ!

ഇതി വടക്കൻസന്താനശേഖരം സമാപ്തം.

